

[Ejnar Kjær.]

bliver lønnet. Begge Dele er nødvendige, hvis man skal have de rette Folk frem, og med, at man faar det sidste, staar og falder egentlig hele Ordningen.

I øvrigt vil Udvalgets Opgave være af arbejdsanvisende, af beskæftigelsesfremmende og af kontrolrende Art. Med Hensyn til det første lægger jeg megen Vægt paa Forslagets stærke Fremhæven af Nødvendigheden af Samarbejdet mellem Beskæftigelsesudvalget og de andre anvisende Faktorer, vi har i Samfundet. Det er min Opfattelse, at det hidtil gennem de 2 Aar, i hvilke Loven har virket, i allerhøjeste Grad har svigtet, hvad angaar dette Samarbejde, og det er en af Aarsagerne til, at Udvalgets Betydning har været saa ringe, som det vitterligt har.

Ogsaa den beskæftigelsesfremmende Virksomhed, som Udvalget skal udøve, kan blive af stor Værdi. Der er efter min Opfattelse ude omkring i Landet mange uudnyttede Beskæftigelsesmuligheder, og det har vist sig, at hvor der fra de allerede bestaaende Udvalgs Side er gjort en virkelig Indsats, har der ogsaa været Mulighed for at skaffe meget Arbejde frem.

Hvad angaar Kontrollen, udvides Udvalgets Virksomhedsomraade betydeligt, og navnlig bliver det da Tilfældet for Formandens Vedkommende. Der er her Grund til at nævne den foreslaaede Udvidelse af Attestbestemmelserne for understøttede Ikke-Forsørgere under 30 Aar. Den Regel, man har i Øjeblikket, og som er lovfæstet i den gældende Lov, kan ingenlunde siges at være heldig. Den gaar ud paa, at hvis en kommunehjælpunderstøttet eller arbejdsløshedsunderstøttet har gaaet paa Understøttelse i 2 Maaneder, skal han henvende sig til Udvalget for at faa yderligere Understøttelse og have dettes Attest for, at Udvalget ikke har kunnet skaffe ham Arbejde. Dette medfører, at disse unge Mennesker faar den Opfattelse, at Arbejde er noget, som de i og for sig ikke behøver selv at anstrenge sig for at faa fat i, det er noget, som andre skal skaffe dem. Det kommer man bort fra nu, idet der i Fremtiden skal gives Attest for, at det er Udvalgets Opfattelse, at Manden ikke selv har kunnet skaffe sig Arbejde paa Egnen. Altsaa, Pligten til at skaffe sig Beskæftigelse lægges først og fremmest over paa vedkommende unge Mand selv. Det er jeg tilfreds med, og jeg er ligeledes tilfreds med, at man har ophævet den meget irrationale 2 Maaneders Bestemmelse for alle andres Vedkommende end de faguddannede; for deres Vedkom-

mende kan der være nogen Mening i at opretholde den.

Hvad jeg her har omtalt, er Udvalgets særlige Opgave, men dertil kommer saa Formandens Opgave som tilsynsførende med Kontrollen af de arbejdsløshedsunderstøttede. Det, der her foreslaas, er noget nyt og forhaabentligt noget godt, i alt Fald noget tiltrængt. Som jeg allerede har sagt, er Arbejdsløshedslovgivningen blevet misbrugt. Noget skyldes det et svigtende Kontrolsystem, og det er det, man har forsøgt at rette ved Indførelsen af Arbejdskortordningen, men noget af Skylden maa ogsaa lægges paa selve Kontrollen, hos Kontroløren, om man vil. Hans Stilling er i Øjeblikket alt for svag, idet han faktisk vælges af Kassens Medlemmer, hvilket vil sige dem, der faar eller i alt Fald kan komme til at skulle have Understøttelse. Bedst vilde det have været efter min og mit Partis Opfattelse, om man kunde have gennemført en Ordning, hvorved Kontrollen var blevet helt uafhængig af Kasserne og deres Medlemmer. Der har imidlertid ikke været Mulighed for at skabe Enighed om noget saadant, og man er da standset ved noget andet, som jeg tror vil komme til at virke godt. Man har indført et ret skarpt Tilsyn med Kontrollen, et Tilsyn, der skal udøves af Beskæftigelsesudvalgets Formand i de Kommuner, hvor Udvalgene findes, og af Arbejdsanvisningskontoret i de andre Kommuner.

Den tilsynsførendes Pligter bestaar kort fortalt i for det første at overvære Afkontroleringen og] for det andet, eventuelt gennem Stikprøver, at undersøge, om de understøttede er berettigede til den Understøttelse, de faar. I denne sidste Forbindelse lægger jeg megen Vægt paa, at den tilsynsførende paa ethvert Tidspunkt skal være underrettet om Ledigheden i Kommunen. Endvidere kan den tilsynsførende i visse Tilfælde — hvor der er Tale om Arbejdsvægring eller om Opgivelse af Arbejde uden Grund — midlertidigt lukke for Understøttelse. Han bliver berettiget til at indstille, at der gennemføres nye Kontrolregler, og han bliver endvidere berettiget til, hvis han mener det nødvendigt, at indstille Kontroløren til Afskedigelse. Hvis den tilsynsførende vil tage sig af sin Opgave, vil tage den alvorligt — og det vil han selvfølgelig —, kan han blive et uvurderligt Led i hele Kontrolsystemet; han kan komme til at danne Forbindelse mellem Befolkningen og Kontrollen, og han kan blive Støtte og Rygrad for de oftest svagt stillede Kontorbestyrere.